

חברת יוסי אפשטיין הסתבכה בלונדון

יוסי אפשטיין
בעיות עם שילטונות המס

קבוצת ישראלים, שמכרה מלונדי רות בלונדון ברווח גדול, הסתבכה עם שילטונות מס־ההכנסה בבריטניה. אחד רי שנמלטה לישראל, פנו הכריזים למס־ההכנסה בישראל, שהחל בחקירה כאן.

מדובר במלונדיירות מול מועדון ההמורים וקמורה. היום היה יוסף אפשטיין, בעבר בעל בנק פויכטונר. המשקיעים היו ישראלים, שיוצגו על ידי עורך־הדין אברהם שרים מתל־אביב. משקיע עיקרי ישראל הוא סם קליבנסקי, בעל שטחים נרחבים באי־זור התחנה המרכזית הישנה בתל־אביב. המלון נמכר לפני כמה חודשים למשקיעים דרום־אפריקאיים, ברווח של שישה מיליון ל"ש, שלא רווח עליו.

אחרי שנפתחה חקירה של מס־ההכנסה בלונדון, עזבו הבעלים את אנגליה, והחומר הועבר למחלקת־החקירות של מס־ההכנסה בישראל. זו פתחה אף היא בחקירה, כדי לברר מיהם הישראלים שהשקיעו במלון.

חקירה נגד מנכ"ל "טפחות"

מחלקת־החקירות של מס־ההכנסה מנהלת חקירה נגד מנכ"ל בנק טפחות. משה מזן, על פעילות חברת מס־שהיה אחד ממנהליה בעבר, יחד עם נחום לבון. רואה־החשבון של החב

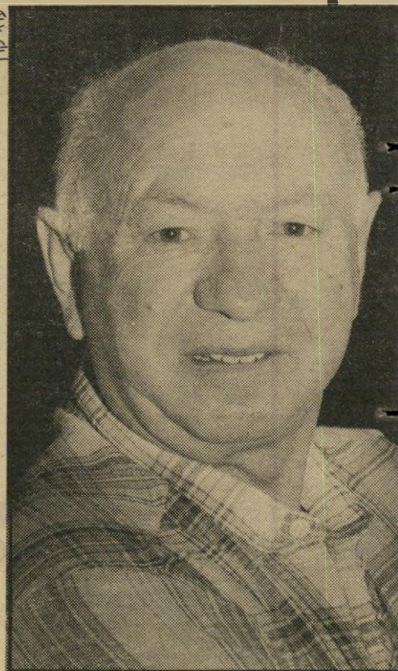

מנכ"ל מזן
עניין סביר

רה, שלמה סמולנסקי, התבקש להשיב על שאלות הנוגעות לחשר של העלמות הכנסות בהיקף של חצי מיליון דולר. החקירה מתייחסת לתקופה מלפני

משבר בחירות ספינות הנוסעים

מרי שנה, בעונה זו, מגיעות בכל שבוע לישראל כמה אוניות־נוסעים מיוון, ועליהן אלפי תיירים מאירופה, הטסים מיוון או מקפריסין, והבאים לשלושה ימי־סיום בישראל. השנה אין מגיעה אף אוניה אחת, ואוניות־הנוסעים שעברו כל השנים בקו זה עברו להובלת מיטען. התיירים היו עולים מדי בוקר לאוטובוסים ומסיררים במשך שלושה ימים בישראל, ובליילה חזרו לישון באוניה. פרט לאובדן ההכנסה למדינה במטבע זר, חיו מסירים אלה גם עשרות עובדים.

קבלן רייקסל
ניתן לבנות 150 חדרים

הוא נמכר במחיר של 20 אלף דולר לאחר. אברמוביץ היה בעל שטח־קרקע גדולים באזור כבלי. רובם נמכרו לחב־רות־בניה כמו סולל בונה.

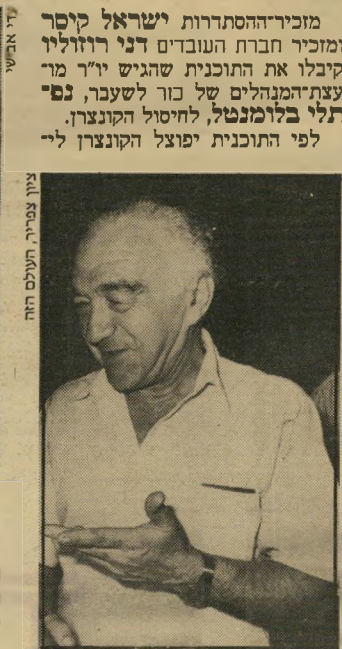
"כור" תפוצל ותחוסל

מזכ"ל קיסר ומזכיר רוזובי
כל יחידה תימכר בנפרד

עתה פותרים את בעיית החובות הגדולים של הקונצרן לבנקים, העולים על 1.4 מיליארד דולר. הכוונה היא שהרוכשים את היחידות המפוצלות יקחו על עצמם באופן יחסי את ההתחייבויות לבנקים.

חידות, לפי סוג הייצור, וכל יחידה תחוסל או תימכר כחלקה או כולה ליום פרטי או חיצוני לכור. כבר הוחלט כי חטיבות המזון והקוסמטיקה של כור יתאחדו עם קואופ, שאותו מנהל בני גאון.

יוזר לשעבר בלומנטל
נפצל ליחידות ונפרדו

"תנובה" נלחמת במגדלים (א)

תנובה מייצגת את החקלאים המגדלים בקר, נכון? ולכן היא צריכה להגן עליהם, נכון? לא ברור. סוחר־הבשר יעקב פלקון החל מייד בא לפני שנתיים בשר־בקר קפוא מהיר לגד, בשותפות בחלקים שווים עם חבר רח מאיר עזרא ובניו ועם החברה לאס־פקה. הוא התחייב לרכוש בהולנד 2500 טון בשר־עגל מעולה. הוא קיבל אשאר מההולנדים לשנה וחצי. קילו בשר עלה לו כארץ (כולל המס המיוחד שהוטל עליו) 8.5 ש"ח. הוא שיווק את הבשר ברשת־התנובת שלו, וכן ברשתות הגדולות, במחיר 14 שקל הקילו. הוא ושותפיו הרוויחו רווח נאה של 5.5 שקל לקילו, ללא השקעה כלל. לימים החליט מאיר עזרא כי גם הוא רוצה לייצר ולשווק חלקי־בשר כמו פלקון, והחל עושה זאת ברשת

"תנובה" נלחמת במגדלים (ב)

איגוד־הייגים מאגר בתוכו קיבור צים רבים, הרגים דגים והמכרים אותם בישראל. האיגוד סובל קשות מתחרות של ייבוא דגים קפואים. חברת מאיר עזרא דגה דגים בדרום־אפריקה באמצעות זיכיון שהיה של חברת אטלנטיק, שנכנסה לקשיים. החברה מביאה לארץ 500 טון דגים בקלה לחודש. עלות קילרבקלה בגמל אשור היא דולר אחד. החברה מסרה את כל הדגים בלעדית לתנובה, בשני דולר לקילו, משלמת לנושי אטלנטיק 150 אלף דולר בחודש, ונשאר לה יותר מחצי מיליון דולר רווח נקי, על חשבון הדייגים הישראלים, בסיוע תנובה.

"קואופ" מקים רשת קנטינות

רשת קואופ החליטה להקים רשת מזנונים ניידים, שתקרא סוויט חטיף, המיונן הראשון כבר פועל בבת־ים, והרשת החדשה קיבלה את הוויכיון לגיירות־מיוננים בכל אתרי חגיגות ה־40. בימים אלה הופעלו עוד חמישה מיוננים ניידים. מנהלת קואופ גמסר כי הרשת הוקמה בתגובה על כניסת העסק לחנויות רגילות לאורחים, כמו התנות החדשה שנפתחה בבת־ים.

העליון: טעם לפגם בהתנהגות עובדי־הבנק

ששון חוגי, מי שהיה שותפם של אהרון שלום ונחמן בנצאל מייזריו בעסקי בנייה במרשת בית פוס, מכר לחברת ישראל־לום נכסים. בחוזה הותנה כי חלק מהתמורה יוחזק כנאמנות בחברה, עד שיוכסח רישום הנכס על שם הקונה. התקיימה פגישה בבנק הבינלאומי הראשון, אצל אחת הפקידות הבכירות בפגישה נכחו גם פרקליטו של חוגי ופרקליט הבנק ומנהל ישראל־לום. בעיקבות שיחה ממושכת נקבע כי 385 אלף דולר יושקעו בקרן סבסטה, שהיא קרן נאמנות של הבנק. חוגי הוסיף עוד 563 אלף דולר מכספי התמורה לפיקדון בסבסטה. להבטחת מיליו החוזה. כעבור זמן התברר כי ההשקעה בסבסטה סבלה הפסדים, לעומת ההשקעות אחרות, כמו בדולארים. חוגי ביקש מהפקיד להחזיר את ההשקעה בסבסטה בהשקעה בדולארים, אולם זה הצליח לשכנעו שלא לעשות כן. רק אחרי ארבעה חודשים מכרו את תעודות סבסטה והשקיעו כספים בצמד־דולר. חוגי תבע את הבינלאומי בבית־הדין, בטענה כי הפסיד כספים בגלל ההשקעה בסבסטה, שלא אחראי הבנק בגלל יעוצו ושיכנועו של הפקיד. בית־הדין השפט העליון קבע בריון כי לא הוכח שהבנק נהג ברשלנות, ושצדק בית־הדין השפט המחוזי, כאשר קבע כי הבנק לא נהג ברשלנות. אולם למרות שאין עילת־תביעה נגד הבנק, יש טעם לפגם בהתנהגותו של הפקיד, קבע בית־הדין השפט העליון. חוגי לא בא אליו כלקוח של הבנק, לבקש את הצעתו, אלא בא בדריעה ובחלטה ברורים כיצה להשקיע את הכסף. הפקיד מיוזמתו השפיע עליו השפעה מאסיבית, עד שהצליח לשכנע אותו להשקיע את הכסף בהשקעה שהבנק היה מעוניין בה. הפקיד לא דאג לטובת חוגי, אלא לטובת הבנק.